

# DE JACHT OP DE DROOMDIEVEN

## Overzicht toneelrollen

De meeste rollen kunnen zowel door jongens als meisjes worden gespeeld. Is de beschikbare groep klein, kunnen verschillende dubbelrollen worden gecreëerd. Is de groep groot kan het aantal spelers ook gemakkelijk worden uitgebreid.

Bij een normale bezetting zijn ongeveer 25 kinderen nodig.

Rollen	j/m
Liesje (kind)	m
moeder van Liesje	m
Tommie (kind)	j
vader van Tommie	j
huisdokter	j/m
Gladde Gerrit (droomdief)	j/m
Sluwe Sjaak (droomdief)	j/m
nieuwslezer/lezeres	j/m
Carla Hanepen (verslaggeefster)	m
adjutant Zeldenrust (politie)	j
detective Jansen	j/m
detective Fritsen	j/m
directrice kindertehuis	m
kinderen kindertehuis (3 tot 6)	j/m
kinderen op het plein (3 tot 6)	j/m
professor/doctor Eigenheimer	j
krantenverkoper/verkoopster	j/m
roddelaars op het plein (5)	j/m
eventueel:	
verschillende dansgroepen	j/m

## SCÈNE 1: de slaapkamer van Liesje

Het decor bestaat uit een kinderslaapkamer. De achtergrond kan neutraal zijn of bestaan uit de volgende geschilderde elementen: een raam met fleurige overgordijnen, een aantal schilderijtjes of posters en een boekenkast.

Op de voorgrond van het toneel staat een laag kinderbed en een stoel/krukje. Het bed in de lengterichting naar de zaal opstellen, zodat het publiek er goed zicht op heeft. Op het stoeltje/krukje ligt een dik voorleesboek.

Bij aanvang van de scène komt moeder van de rechterzijde op. Ze slaat het bed open en kijkt vervolgens op haar horloge. Hoofdschuddend loopt ze terug naar de rechterzijde.

Moeder: (roepend)

Liesje, waar blijf je nou ? Het is de hoogste tijd om te gaan slapen !

Liesje is nog niet zichtbaar, maar geeft vanuit de coulissen antwoord.

Liesje: (roepend)

Ik kom er aan! Ik moet mijn knuffel nog even pakken....

Liesje komt op. Ze is gekleed in een fleurige pyjama of een nachtjapon. Onder haar arm houdt ze een knuffel geklemd en met haar vrije hand duimt ze voortdurend. Ze rent naar het bed en duikt er in. Daarna wordt ze door moeder lekker ingestopt.

Moeder: (teder)

Zo schatje, lig je lekker ?

Liesje: (behaaglijk)

Ja hoor !

(bedelend)

Mam, lees je nog een verhaaltje voor ?

Moeder: (quasi streng)

Het is eigenlijk al te laat...

Liesje: (smekend)

Ach, toe nou, mam: één klein verhaaltje ...

Moeder: (glimlachend)

Nou vooruit dan maar...

Moeder pakt het voorleesboek en gaat naast het bed zitten. Ze bladert door het boek.

Moeder: (peinzend)

Waar waren we gebleven?...O ja , ik zie het al...

Het verdient aanbeveling het onderstaande verhaal te kopiëren en in het voorleesboek te plakken, zodat het gewoon voorgelezen kan worden.

Moeder: (voorleestoon)

Kabouters Pim en het wenskiestje.

Kabouters Pim liep treurig door het bos. Weet je waarom ?

Liesje schudt heftig “nee”.

Moeder: (voorleestoon)

's Nachts was er een vreselijke storm geweest. De wind had takken en bladeren afgerukt. Ook waren er overal bomen omgewaaid. Meestal oude bomen, die Pim juist het mooiste vond.

Verdrietig liep hij over het bospad. Plotseling kon hij niet meer verder. Midden over het pad lag een geweldige eikenboom. Hij was met wortel en al uit de grond gerukt. Pim zag iets tussen de wortels glinsteren. Op handjes en voetjes kroop hij er naar toe. In een donkere holte lag een kistje ! Voorzichtig haalde Pim het te voorschijn. Hij bekeek het van alle kanten. Het zag er héél oud uit.

Wie had het hier verstopt ?...Of had iemand het verloren ?...

In het slot stak een gouden sleuteltje. Pim draaide het om en het dekseltje ging krakend open. De binnenkant van het kistje was bekleed met rood fluweel. Op de bodem lag een briefje.

Weet je wat daar op stond ?...

Liesje: (peinzend)

Weet ik niet....

Moeder: (voorleestoon)

Hardop las Pim:

Gelukkige vinder,

Wie dit kistje opent, mag één wens doen.

Daarna moet je het kistje opnieuw begraven.

Een onbekende vriend.

Pim klapte in zijn handjes van blijdschap. Hij mocht een wens doen !

Wat zou hij wensen ? Een reuzezak drop ? ...

Liesje: (enthousiast)

Lekker !

Moeder: (nadrukkelijk)

Of een enorme bosbessentaart met héél veel slagroom ?

Liesje komt glunderend overeind.

Liesje: (vol ontzag)

Wow !

Moeder: ( voorleestoon)

Nadenkend keek hij om zich heen. Toen zag hij alle omgevallen bomen weer. Ineens wist hij het ! Hij wenste dat alle bomen weer overeind zouden staan.

Liesje: (enthousiast)

Ja, goed gedaan !

Moeder: (voorleestoon)

En zo gebeurde het...Het bos werd nog mooier dan het óóit geweest was !...Alle kabouters en dieren hielden samen een groot feest om dat te vieren.

Moeder doet het boek dicht en staat op.

Liesje: (enthousiast)

Dát was een leuk verhaaltje, mam. Ik wou dat ik zo'n wens-kistje vond.

Moeder: (lachend)

Wat zou je dan wensen ?

Liesje trekt een nadenkend gezicht.

Liesje: (spijtig)

Dat weet ik nog niet...

Moeder: (glimlachend)

Ga daar dan maar eens lekker over dromen. Nu is het echt tijd om te gaan slapen !

Moeder stopt Liesje nog eens in en geeft haar een dikke nachtzoen.

Moeder: (teder)

Welterusten, schatje. Droom maar fijn.

Liesje: (enthousiast)

Ja, ik ga van kabouters dromen die feest vieren in het bos.

Moeder: (glimlachend)

Dat lijkt me leuk. Vertel me morgen maar hoe het was...

Moeder loopt op haar tenen naar de rechterzijkant van het toneel. Juist voor het verlaten van het toneel, keert ze zich nog even om.

Moeder: (zachtjes)

Tot morgen, Liesje.

Liesje: (slaperig)

Tot morgen, mam.

Liesje gaapt enkele keren nadrukkelijk en draait zich nog eens om. Tenslotte is er alleen maar een rustige ademhaling te horen. Het licht verder dimmen. Eventueel met een rookmachine een laag mist laten opkomen.

Facultatief:

Hier kan naar eigen inzicht een optreden verzorgd worden rond het thema kabouters (bijvoorbeeld een dans en/of een lied).

Enige tijd na het optreden komt vanaf de rechterzijkant de dief Gladde Gerrit op. Hij is gekleed in een zwarte broek en koltrui of een T-shirt met lange mouwen. Op zijn hoofd draagt hij een zwarte wollen muts of een zwarte pet. Zijn witte gymshoenen (en eventueel witte handschoenen) vormen een opvallend contrast.

Met een brandende zaklamp in de hand beweegt hij zich sluipend door de kamer. Hij inspecteert de hele kamer grondig, inclusief de slapende Liesje. Tenslotte knikt hij tevreden. Hij loopt behoedzaam naar de plaats waar hij de kamer is binnengekomen. Hij wenkt zijn maat Sluwe Sjaak, die tot dan toe voor het publiek niet zichtbaar is geweest.

Gerrit: (dringend)

Oké Sjaak, je kunt komen !

Sluwe Sjaak komt aarzelend op. Hij is op precies dezelfde wijze gekleed als Gerrit. Hij draagt de droomdetector/recorder bij zich.

De droomdetector/recorder is een handzaam apparaatje ter grootte van een schoenendoos. Als grondvorm kan een stevige (schoenen)doos of een kistje worden genomen. Maak aan de zijanten een verstelbare riem vast, zodat het apparaat gemakkelijk over de schouder kan worden gedragen.

Om een metaalachtige indruk te geven, de buitenkant in zijn geheel beschilderen met zilververf of beplakken met aluminiumfolie.

Aan de bovenzijde moeten minstens twee opvallende knoppen zitten. De felgekleurde doppen van plastic flessen afwasmiddel, wasverzachter e.d. zijn hiervoor heel geschikt. Verder zijn aan de bovenzijde enkele metertjes en eventueel enkele lampjes nodig. Het is leuk als deze lampjes ook echt ingeschakeld kunnen worden en verschillende kleuren aangeven.

Aan de lange zijkant van de doos moet duidelijk zichtbaar een venster zijn, waarin een CD-rom zit.

Deze Cd-rom moet er ook uit gehaald kunnen worden in één van de volgende scènes. Naast het venster zitten enkele kleinere knoppen en lampjes. Tijdens het optreden deze zijkant zoveel mogelijk naar het publiek gericht houden !

Vanuit de korte zijkant leidt een tweelingsnoer van ongeveer een meter naar het detector/microfoon gedeelte. Dit deel bestaat uit een zilverkleurige buis met de lengte en de diameter van een keukenrol. Het uiteinde verbreedt zich tot een soort trechter van karton of plastic om de dromen beter op te kunnen vangen. Een oude föhn kan ook als grondvorm dienen. Het mooiste effect wordt bereikt wanneer de trechtermond een rood of oranje (knipper)licht uitstraalt door bijvoorbeeld een kleine zaklamp in de buis te bevestigen.

Vanuit de bovenzijde van het apparaat loopt een snoer met een koptelefoon. Sjaak kan deze koptelefoon gebruiken op de momenten dat hij ingespannen de dromen bestudeert.

Het detectorgedeelte wordt in de ene hand gehouden (of over de schouder gedragen) en het opnamegedeelte in de andere hand gedragen.

Sluwe Sjaak is voortdurend op zijn hoede en duidelijk nerveus.

Sjaak: (fluisterend)

Alles in orde, Gerrit ?

Gerrit: (geruststellend)

De kust is veilig, Sjaak ! Iedereen in huis slaapt heel vast. Vooral dat mormel hier...

We kunnen dus rustig onze gang gaan.

Sjaak: (beslist)

Oké...Dan schakel ik nu de droomdetector in.

Sjaak drukt op enkele knoppen aan de bovenzijde van het apparaat. Allerlei lampjes beginnen te knipperen. Daarna loopt hij langzaam in de richting van het bed, terwijl hij het detectorgedeelte rustig horizontaal heen-en-weer beweegt. Hij werpt voortdurend blikken op de metertjes aan de bovenzijde van het apparaat.

Gerrit blijft op de uitkijk staan, maar volgt gespannen elke beweging van zijn maat.

Gerrit: (nieuwsgierig)

En ?...Is er droomactiviteit ?

(kritisch)

Werkt dat ding eigenlijk wel ?

Sjaak: (peinzend)

Jazeker, de meter van de detector slaat helemaal uit. Nog veel meer dan toen we buiten stonden...

Gerrit: (nuchter)

Mooi ! Kun je op dat ding ook zien waaróver ze droomt ?

Sjaak bestudeert opnieuw de metertjes, draait voorzichtig aan enkele knopjes en luistert ingespannen met de koptelefoon op.

Sjaak: (langzaam)

Momentje...Ze droomt over... kabouters...Zouden we die kunnen gebruiken ?

Gerrit: (minachtend)

Kabouters...

(onverschillig)

Dat zal wel...

Sjaak: (onzeker)

De baas heeft toch gezegd dat we zoveel mogelijk dromen mee moeten nemen...

Het maakt niet uit van welke soort... Hij zal ze in zijn laboratorium wel verder uitzoeken.

Gerrit: (prikkelbaar)

Nou, zet dan die droomrecorder aan !

Sjaak zet een schakelaar om .Eventueel beginnen nu weer andere lampjes te knippen. Opnieuw beweegt hij het detectorgedeelte langzaam horizontaal boven Liesje heen-en-weer.

Gerrit: (ongeduldig)

Heb je hem ? Is die droom opgenomen ?

Sjaak bestudeert het doorzichtige venster aan de zijkant van het apparaat aandachtig en knikt vervolgens instemmend.

Sjaak: (tevreden)

Ja, hij staat op de CD-rom.

(vol bewondering)

Wat een fantastisch apparaat ! Je kunt er dromen mee opsporen én opnemen.

Die professor is een genie !

Gerrit: (sceptisch)

Een genie,...als je mij vraagt, is hij niet goed wijs.

(met stemverheffing)

Wie verzamelt er nu dromen van kinderen ? Wat dóet hij ermee in dat laboratorium van hem ?

Liesje woelt in haar bed en mompelt wat in haar slaap. Beide dieven blijven even roerloos staan.

Sjaak: (geërgerd)

Stil ! Dat weet ik ook niet. We zijn alleen ingehuurd om ze te stélen. Hij betaalt goed, dus stel ik verder geen vragen.

(gehaast)

Kom, laten we gaan. We moeten nog heel wat dromen verzamelen vannacht.

Gerrit: (zuchtend)  
Wegwezen dan !

Sjaak loopt op zijn tenen naar het bed en kijkt naar het slapende meisje.

Sjaak: (vriendelijk)  
Slaap maar lekker verder, kleintje.

Gerrit: (gniffelend)  
Ja, want morgen piep je wel anders, mormel...

Beide dieven verlaten sluipend en geruisloos de slaapkamer. Gerrit gaat met de zaklamp voorop en Sjaak volgt hem als een schaduw.

## SCÈNE 2: de slaapkamer van Liesje

Het decor is hetzelfde als in scène 1. Liesje ligt eerst nog heel rustig in bed, diep onder de dekens.

Bij aanvang van de scène het licht langzaam sterker laten worden om het aanbreken van de dag te suggereren. Eventueel vogelgeluiden laten klinken.

Na een tijdje begint Liesje onrustig in bed te bewegen. Tenslotte komt ze langzaam overeind. Ze grijpt meteen met beide handen naar haar hoofd en valt kreunend terug op het kussen. Daarna komt ze weer overeind.

Liesje: (huilend)  
Au, mijn hoofd...Mijn hoofd doet zo zeer...  
(angstig roepend)  
Mama ! Mama !

Moeder komt haastig binnen, gaat op de rand van het bed zitten en buigt zich bezorgd over Liesje.

Moeder: (ongerust)  
Maar kindje, wat is er aan de hand ?

Liesje: (huilerig)  
O, mijn hoofd doet zo'n pijn. Het voelt zo léég...Ik ben alles kwijt...

Moeder: (verbaasd)  
Leeg ?!...Kwijt ?!...Wat bedoel je daar nu mee ? Heb je soms eng gedroomd ?  
Misschien heb je koorts...

Moeder voelt voorzichtig Liesjes voorhoofd en schudt dan ontkennend haar hoofd.

Moeder: (nadenkend)  
Nee, volgens mij niet....

Moeder blijft even nadenkend zitten en neemt dan een besluit.

Moeder: (resoluut)

Wacht, ik zag net de dokter bij de burens binnengaan. Ik zal vragen of hij ook even bij jou komt kijken. Ik ben zó terug.

Moeder staat op en wil weggaan. Liesje komt angstig overeind.

Liesje: (huilerig)

Niet te lang wegblijven hoor...Ik ben bang.

Moeder strijkt haar even geruststellend over haar hoofd en haast zich weg. Liesje gaat weer liggen, maar blijft woelen en klagen.

Even later komen moeder en de dokter via de rechterzijde op. De dokter draagt een openhangende regenjas en een hoed. Hij heeft een lederen koffertje bij zich, waarin in ieder geval een stethoscoop, een notitieboekje en een pen moeten zitten.

Moeder: (nervuus)

Wat een geluk, dat ik u nog bij de burens trof. Ik weet niet wat er met Liesje aan de hand is. Ze klaagt over hoofdpijn.

Dokter: (zuchtend)

Daar was ik al bang voor...

Moeder: (ongerust)

Hoe bedoelt u ?

De dokter geeft haar een stille wenk geen verdere vragen te stellen. Hij gaat op de rand van het bed zitten en haalt een notitieboekje tevoorschijn. Moeder gaat ondertussen weg.

Dokter: (vriendelijk)

Dag Liesje... Wat is er aan de hand ?

Liesje: (klaaglijk)

Mijn hoofd doet zeer. Het voelt helemaal leeg...

De dokter mompelt wat en krabbelt iets in zijn notitieboekje.

Dokter: (dringend)

Ben je duizelig ?

Liesje knikt instemmend.

De dokter gromt peinzend en maakt opnieuw een korte notitie. Vervolgens onderzoekt hij de patiënt: pols voelen, tong uit laten steken, luisteren met stethoscoop, ogen bestuderen e.d. Daarna staat hij op en loopt diep in gedachten verzonken naar de voorgrond van het toneel. Hij bladert hoofdschuddend in zijn boekje. Moeder is ondertussen teruggekomen met een dienblad met 2 kopjes koffie en koekjes. De dokter wenkt haar dichterbij. Op de voorgrond overleggen ze met elkaar buiten het gehoor van Liesje.

Dokter: (fluisterend)

Dit is werkelijk heel merkwaardig...

Weet u dat dit al het negende geval is sinds vanmorgen ?



Moeder laat van schrik het dienblad op de grond vallen en slaat haar handen voor de mond.  
Bij het lawaai grijpt Liesje kreunend naar haar hoofd.

Moeder: (bezorgd)  
Is het één of andere griep ? Of een nieuw virus ?

De dokter raadpleegt nogmaals zijn notities.

Dokter: (beslist)  
Nee, absoluut niet ! Ze hebben geen van allen koorts. De klachten zijn overal hetzelfde: flinke hoofdpijn, last van duizeligheid en ...een vreemd leeg gevoel in hun hoofd...

Nog steeds hoofdschuddend krabbelt hij een recept in het boekje en scheurt het blaadje eruit..  
Hij geeft het briefje aan moeder.

Dokter: (zuchtend)  
Op dit moment kan ik niets anders doen , dan een receptje uitschrijven tegen de hoofdpijn. Het lijkt me verstandig Liesje in bed te houden en veel te laten slapen...

Moeder: (zuchtend)  
Ik hoop dat het lukt...

Dokter: (peinzend)  
Ik moet dringend met mijn collega's overleggen wat we verder kunnen doen.

Hij gaat terug naar het bed en streelt Liesje over haar hoofd.

Dokter: (geruststellend)  
Niet bang zijn, Liesje. De dokter gaat uitzoeken wat er aan de hand is. En dan gaan we je weer gauw beter maken.

Liesje: (klaaglijk)  
Echt waar ?

Dokter: (glimlachend)  
Erewoord ! Dag Liesje

Liesje: (zwakjes)  
Dag dokter.

De dokter loopt naar de voorgrond en wenkt moeder dichterbij.

Dokter: (fluisterend)  
Ik heb gemerkt dat de meeste patiëntjes bang zijn om weer te gaan slapen...Blijft u maar bij haar. Ik laat mezelf wel uit...

Hij schudt moeder verstrooid de hand en verlaat in duidelijke haast de kamer. Moeder ruimt haastig de gevallen kopjes op. Dan gaat ze bij Liesje zitten en houdt haar handje vast.

### SCÈNE 3: de nieuwsstudio

De attributen uit de kamer van Liesje hoeven niet verwijderd te worden, maar kunnen aan het oog onttrokken worden door een (kamer)schermbord. Op dit scherm kan eventueel het logo van een bekende actualiteitenrubriek staan. Plaats op de voorgrond een tafel of een bureau met stoel. Op de tafel staat een telefoon en er ligt een stapel papieren in een opvallende kleur. Bij aanvang van de scène is het toneel verder leeg. Het licht dient enigszins gedimd te zijn. Na een tijdje verschijnt een vlot geklede nieuwslezeres. Ze gaat aan de tafel zitten en neemt vluchtig de papieren door. Vervolgens haalt ze een poederdoos met een spiegelje te voorschijn en maakt zich nog snel wat op.

Dan knikt ze zijwaarts, richting coulissen en kucht enkele keren nadrukkelijk. Het licht wordt plotseling feller of er wordt een spot op de nieuwslezeres gericht. Eventueel telt een opnameleider af. Vanuit de coulissen klinkt een gongslag of de begintune van het journaal. De nieuwslezeres knikt richting het publiek in de zaal. Ze spreekt heel beschaafd en gearticuleerd.

De tekst hoeft niet van buiten geleerd te worden, maar kan gewoon van de papieren af worden voorgelezen.

Nieuwslezeres: (voorleestoon)

Goedenavond dames en heren, hier volgt een extra nieuwsbericht...

Uit diverse plaatsen in ons land komen sinds enkele dagen meldingen binnen over een merkwaardig soort diefstallen. Volgens de eerste berichten zou het hier gaan om de diefstal van dromen.

Slachtoffers zijn tot nu toe uitsluitend kinderen in de leeftijd van 4 tot 12 jaar. Waarschijnlijk worden de diefstallen gepleegd door 2 ouders. Een signalement is helaas nog niet bekend. Alleen zouden ze steeds in het zwart gekleed zijn. Volgens de schaarse getuigen wordt bij de diefstallen gebruik gemaakt van een merkwaardig apparaat.

Na de diefstal van de dromen blijken de jeugdige slachtoffers langdurig last te houden van hoofdpijnen, duizeligheid, gebrek aan oriëntatie en concentratie en vooral ...slapeloosheid.

Onder ouders en kinderen is grote ongerustheid ontstaan.

Zij eisen op korte termijn maatregelen van politie en justitie.

Op het toneel verschijnen nu kinderen en volwassenen met protestborden. Mogelijke opschriften: I have(had) a dream ! / Falende overheid: dromen kwijt ! / Dromen weg ?: dikke pech ! / Ik ben boos !

De demonstranten lopen enkele keren heen-en-weer en vragen luid roepend om aandacht. De stemming is grimmig. Daarna verdwijnen de demonstranten naar de zijkant/achtergrond en is de nieuwslezeres weer in beeld.

Op de voorgrond, aan de zijkant, stellen zich ondertussen Carla Hanepen en adjudant Zeldenrust op.

Carla is modern gekleed en heeft een pittige uitstraling. In haar hand heeft ze een grote microfoon. In één van haar oren zit een klein microfoontje, waarvan de draad via haar hals onder de kleding verdwijnt.

Adjudant Zeldenrust draagt een politie-uniform of een lange zwarte regenjas en een pet. Hij staat met de handen op de rug en kijkt gewichtig in de richting van het publiek.

Nieuwslezeres: (voorleestoon)

Volgens de minister van Volksgezondheid Van den Braken is er geen reden tot paniek. Wél is de politie in verhoogde staat van paraatheid gebracht. Tevens is er een landelijk crisiscentrum ingericht, waar mensen met vragen en tips terecht kunnen.

Onze verslaggeefster Carla Hanepen is ter plaatse. Voor een rechtstreeks verslag schakelen wij nu over naar het crisiscentrum.  
(iets luider)

Hallo Carla, ben je daar ?

Carla luistert aandachtig met haar hand op het oormicrofoontje en knikt instemmend. Vervolgens beweegt zeer geanimeerd haar mond en hoofd, maar er komt geen geluid. Al gauw stopt ze en legt haar hand op het oor met het microfoontje. Ze luistert opnieuw ingespannen en schudt haar hoofd. Ze neemt een afwachtende houding aan.

De nieuwslezeres neemt vervolgens de telefoon op, luistert en knikt instemmend. Nadat ze de hoorn heeft neergelegd, wendt ze zich weer tot het publiek.

Nieuwslezeres: (verontschuldiging)

Onze excuses, dames en heren. Blijkbaar was er iets niet in orde met onze verbindingen. We proberen het daarom nog eens...

(dringend)

Hallo Carla, kun je ons vertellen hoe de toestand momenteel is ?

Carla knikt nu heel enthousiast en opgelucht.

Carla: (reportersstem)

Hier is Carla Hanepen vanuit het crisiscentrum.

Gedurende de hele dag hebben hier de telefoons roodgloeiend gestaan. Een team van vrijwilligers heeft honderden mensen te woord gestaan. De meest voorkomende vragen zijn:

(nadrukkelijk)

- Welke verschijnselen hebben de slachtoffers ?
- Hoe lang kunnen de klachten aanhouden ?
- Welke middelen mogen gebruikt worden ?

Daarnaast is er ook nog veel onduidelijkheid over de daders en hun motieven.

Ze wendt zich in de richting van de adjudant, die begint te glunderen.

Carla: (zakelijk)

Naast mij staat adjudant Zeldenrust, die de leiding heeft in het onderzoek.

Adjudant, kunt u op deze vragen al een antwoord geven ?

Adjudant kijkt eerst of hij goed in beeld is en schraapt dan luidruchtig zijn keel alvorens te beginnen.

Adjudant: (spijtig)

Nee, nog niet... We trekken op dit moment diverse tips na.

Carla: (nieuwsgierig)

Zitten er ook bruikbare tips tussen ?

Adjutant: (voorzichtig)

Het onderzoek is nog in een erg vroeg stadium... Een speciaal team van 20 mensen houdt zich dag en nacht met deze zaak bezig. Ik kan u verzekeren dat elke tip serieus nemen en wordt nagetrokken.

Op grond daarvan moeten wij onze verdere strategie bepalen... In het belang van het onderzoek kan ik daar echter geen verdere informatie over verschaffen.

Carla: (nadrukkelijk)

Volgens getuigen zou het telkens om twee daders gaan. Zijn dat volgens u steeds dezelfde? Of is hier mogelijk sprake van een goed georganiseerde bende, die in meerdere tweetallen opereert?

Adjutant: (bedachtzaam)

Voorlopig gaan wij er vanuit dat het slechts twee daders betreft. Ze gaan overigens zéér professioneel te werk. We hebben op geen enkele plaats vingerafdrukken of voetsporen kunnen vinden.

Carla: (aandringend)

Is er al iets bekend over hun motieven? Is dit een actie van terroristen om de samenleving te ontwrichten? Of is er sprake van losgeld?

Adjutant: (spijtig)

We hebben tot op heden nog geen contact met de daders gehad. Zodoende zijn wij ook niet op de hoogte van de motieven...

De demonstranten komen nu weer met hun protestborden naar voren. Luidkeels hun slogans roepend vragen ze nadrukkelijk om aandacht. Ze richten zich daarbij vooral tot de adjudant. Deze kijkt nogal benauwd. Na een rondje op de voorgrond verdwijnen de demonstranten weer naar achteren.

Carla: (scherp)

Zoals u ziet, neemt de onrust onder volwassenen en kinderen dagelijks toe... Veel ouders vragen zich af hoe ze hun kinderen kunnen beschermen?

Adjutant: (met nadruk)

Het is verstandig ramen en deuren goed af te sluiten, extra licht te laten branden en eventueel bij de kinderen te waken. Dat zal mogelijke daders ongetwijfeld afschrikken.

Verder zou ik iedereen met klem willen verzoeken vooral bij nacht de omgeving nauwlettend in het oog te houden. Bij eventuele verdachte situaties moet men onmiddellijk contact opnemen met de politie in de woon- of verblijfplaats.

Carla: (kortaf)

Dank u, adjudant Zeldenrust.

De adjudant verdwijnt haastig van het toneel. Hij kan eventueel langs de demonstranten lopen, die hem belagen met hun uitroepen en borden.

Carla wendt zich tot het publiek.

Carla: (theatraal)

Voorlopig blijven er veel vraagtekens in dit mysterie rond de droomdiefstallen. Opnieuw gaan ouders en kinderen, maar ook politie en hulpverleners een lange, spannende nacht tegemoet...

(zakelijk)

Dit was Carla Hanepen, rechtstreeks vanuit het crisiscentrum.

Terug naar de studio in Hilversum.

Carla verlaat het toneel, meteen gevolgd door de stoet luidruchtige demonstranten.

Nieuwslezeres: (vriendelijk)

Dank je wel, Carla.

(zakelijk)

Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van deze extra nieuwsuitzending.

Voor eventuele vragen of tips in verband met deze zaak, kunt u zich wenden tot het landelijke crisiscentrum op nummer 123321. Ik herhaal 123321

Er wordt met nadruk op gewezen dat al uw vragen of informatie zeer vertrouwelijk zullen worden behandeld.

Wij houden u uiteraard op de hoogte van mogelijke ontwikkelingen in deze mysterieuze zaak.

(warm)

Bedankt voor uw aandacht en... hopelijk een góede nacht...

Terwijl een gong of de slottune van het actualiteitenprogramma/journaal klinkt, wordt het licht gedoofd.

#### **SCÈNE 4: de slaapkamer van Tommie**

Deze scène speelt zich af in de slaapkamer van Tommie. Als uitgangspunt kan het decor uit de eerste en tweede scène genomen worden. Enkele wijzigingen kunnen de slaapkamer een meer jongensachtig karakter geven.

Ook hier het bed met de lengterichting naar de zaal opstellen. Verder zijn een dik voorleesboek, een luie stoel en een honkbalknuppel nodig.

Bij aanvang van de scène ligt Tommie in bed, met zijn gezicht naar het publiek. Vader zit in de luie stoel bij het bed en leest op vermoeide toon voor. De onderstaande tekst kan in het boek geplakt worden.

Vader: (eentonig)

De draak brulde nog één keer. Grote wolken stoom spoten uit zijn neusgaten. Toen rolde hij op zijn zij en bleef stil liggen...Prins Rudolf leunde hijgend op zijn toverzwaard. Hij had de vreselijke draak overwonnen. Nu moest hij nog zijn geliefde vinden !

Hij dwaalde lang door de eindeloze, donkere gangen van de drakenberg. Telkens riep hij haar naam. Hij vond prinses Rosalinde tenslotte in een kleine grot. Ze viel hem huilend om de hals. "Ik was zo bang" , snikte ze. "Ik was bang dat je niet meer zou komen..." "Ik laat je nooit meer in de alleen, " zei prins Rudolf. "Wil je met me trouwen?" De prinses knikte blij van "ja".

Hand in hand zochten ze de weg terug door de lange gangen. Langs de dode draak liepen ze naar buiten.

Nu de draak niet meer leefde, hing er ook geen betovering meer over het landschap. De zware mist was al verdwenen. De zon scheen helder en de vogels floten weer volop. Prins Rudolf en prinses Rosalinde reden weg op hun witte paard.

(zuchtend)

En ze sliepen,...eh...ik bedoel: ze leefden nog lang en gelukkig...

Vader slaat het boek met een harde klap dicht en legt het naast zich op de grond.

Vader: (beslist)

Zo...en nu ga je lekker slapen, Tommie.

Zin zoontje schiet overeind en begint in paniek om zich heen te slaan.

Tommie: (schreeuwend)

Nee ! Nog niet !

Vader staat grommend op en dekt hem opnieuw toe.

Vader: (streng)

Ik wil dat je nu gaat slapen ! Ik heb al tién verhaaltjes voorgelezen. De prinsen, elfjes en kabouters komen me mijn neus uit. !

(streng)

Nu is het welletjes...Onder de wol en mond dicht !

Tommie: (huilerig)

Ik wil niet slapen. Ik durf niet ! Als ik ga dromen komen de droomdieven ook bij mij.

(angstig)

Ik heb het zélf gehoord op de t.v....

Vader begint drukgebarend door de kamer te lopen om zijn argumenten kracht bij te zetten.

Vader: (wanhopig)

Hoe vaak heb ik het nu al uitgelegd ?... Alle ramen en deuren zijn gesloten. Het licht blijft branden...Ik blijf de héle nacht bij je...

(stoer)

En in geval van nood heb ik altijd dit nog.

Vader haalt vanonder zijn stoel een flinke honkbalknuppel tevoorschijn en slaat daar demonstratief mee in de palm van zijn hand.

Zijn zoontje is inmiddels weer rechtop gaan zitten en kijkt vol bewondering naar de verrichtingen van zijn vader. Die geeft een laatste, hardere mep in zijn handpalm. Hij probeert door allerlei grimassen te trekken de pijn te verbijten.

Tommie: (bewonderend)

Wouw, pap ! Echt gaaf !

Vader: (zelfingenomen)

Tevreden ?...Dan nu gaan slapen !

Tommie: (met tegenzin)  
Nou goed dan...

Hij kruipt onder de dekens.

Tommie: (smekend)  
Maar jij blijft wakker, hè pap ?

Vader laat zich in de luie stoel neervallen en rekt zich behaaglijk uit.

Vader: (zuchtend)  
Zeker Tommie, de héle nacht. Slaap maar lekker.

Tommie geeuwt enkele keren nadrukkelijk en woelt nog wat. Na een tijdje blijft hij rustig liggen. Vader kijkt aanvankelijk overdreven wakker rond. Na verloop van tijd begint hij voor zich uit te staren, terwijl hij gedachteloos in zijn neus peutert. Hoewel hij dapper probeert wakker te blijven, vallen zijn ogen telkens dicht. Tenslotte slaapt hij echt en begint luid te snurken. Zijn zoontje ligt te woelen en komt tenslotte overeind. Hij wrijft in zijn ogen en kijkt dan hoofdschuddend naar zijn slapende vader. Tommie geeft hem een harde tik.

Tommie: (nadrukkelijk)  
Hé pap, ben je nog wakker ?!

Vader schrikt wakker en vliegt overeind. Hij graait de honkbalknuppel onder de stoel vandaan en rent als een bezetene door de kamer. Ondertussen slaakt hij allerlei onsamenhangende kreten. Tommie zit overeind en volgt alles met open mond.

Vader: (luid roepend)  
Te wapen ! Houd de dieven ! Aanvallen !  
Kom tevoorschijn, laf gespuis. Ik maak gehakt van jullie !

Hij zwaait wild rond met de honkbalknuppel en maakt allerlei karate-achtige schop- en slagbewegingen. Alles wordt begeleid door vervaarlijke kreten.

Vader: (woest)  
Tsjakkáá !! Tsjakkáá !!

Na de laatste uitval blijft hij hijgend en puffend staan.

Tommie: (verwonderd)  
Tjonge, wat doe je vreemd, pap...

Vader weet zich niet zo goed een houding te geven. Daarom begint hij stoer de knuppel van de ene hand in de andere hand over te gooien. Die valt prompt op zijn tenen. Vader tracht zijn pijn te verbijten door het trekken van allerlei grimassen.

Vader: (quasi verbaasd)  
Vreemd ?...Wie ?...Ik ?...  
(gewichtig)  
Ik houd de wacht, zoals je ziet.

(quasi luchtig)

Ik was even aan het oefenen voor de zekerheid.

(dringend)

Ga jij nou maar weer slapen !

Tommie: (zuchtend)

Goed pap.

Hij verdwijnt weer onder de dekens en slaapt al gauw. Vader gaat diepzuchtend weer zitten, met de honkbalknuppel op zijn knieën. Na een tijdje legt hij die weer op de grond en pakt het voorleesboek. Zonder interesse bladert hij er even in. Dan dreigen zijn ogen opnieuw dicht te vallen. Met duim en wijsvinger spert hij zijn ogenleden breed open. Hij beweegt zijn hoofd langzaam heen-en-weer als een vuurtorenlicht. Plotseling stopt deze beweging en zakt vader onderuit. Het boek valt op de grond. Vader snurkt luidruchtig en praat soms onrustig in zijn slaap. Het licht verder dimmen. Eventueel met een rookmachine een laag mist laten opkomen.

Facultatief:

Hier kan naar eigen inzicht een optreden verzorgd worden rond het thema oosterse vechtsporten (bijvoorbeeld een demonstratie of een dans en/of een lied).

Na enige tijd komt Gladde Gerrit voorzichtig op. Met zijn brandende zaklamp controleert hij de hele kamer zorgvuldig, de slapers inbegrepen. Pas als Gerrit tevreden is, roept hij zijn maat.

Gerrit: (dringend)

Psst, Sjaak ! Je kunt komen.

Sjaak komt binnen met de droomdetector, die hij rustig heen-en-weer beweegt.

Gerrit: (onverschillig)

Viel hier nog wat te halen ? Kijk eens op die meters van je...

Sjaak bestudeert de metertjes aandachtig.

Sjaak: (verbaasd)

Hé, ik krijg zelfs twee signalen door elkaar. Ze storen elkaar...Eén gaat over draken..., maar die lijkt zwakker te worden...En de andere gaat over een knokpartij met karate en...honkbalknuppels.

Gerrit raapt de honkbalknuppel op en houdt die demonstratief omhoog.

Gerrit: (smalend)

Dié droom zal wel van paps zijn.

Sjaak beweegt de droomdetector boven de slapers heen-en-weer.

Sjaak: (weifelend)

Welke droom zal ik nou meenemen ?...Eigenlijk mogen we alleen kinderdromen stelen...



Gerrit: (onverschillig)  
Maakt mij niet uit...Dat is jouw afdeling...

Sjaak schakelt de recorder in en neemt hoofdschuddend de droom op van vader. Gerrit inspecteert nogmaals grondig de kamer.

Gerrit: (peinzend)  
Ze proberen het ons wel wat moeilijker te maken, hè ? Lichten aan,...ramen en deuren op slot...

Sjaak knikt in de richting van de luid snurkende vader.

Sjaak: (grinnikend)  
En vergeet paps niet, die de wacht houdt.

Gerrit: (opgetogen)  
Heb je die extra journaaluitzending gezien ?

Hij imiteert de stem en de mimiek van adjudant Zeldenrust.

Gerrit: (geaffecteerd)  
Voorlopig gaan wij er vanuit dat het slechts twee daders betreft. Ze gaan overigens zeer professioneel te werk gaan. We hebben op geen enkele plaats vingerafdrukken of voetsporen kunnen vinden.  
(weer met eigen stem en mimiek)  
Logisch, niemand kan Sluwe Sjaak en Gladde Gerrit te pakken krijgen !  
(zelfingenomen)  
We worden nog beroemd !

Sjaak: (berispend)  
Klop het even af, wil je ? Misschien hebben we tot nu toe geluk gehad.

Gerrit: (peinzend)  
Mogelijk...Weet je, die getikte professor begint me aardig op mijn zenuwen te werken. Volgens mij zit er een luchtje aan deze zaak...

Sjaak: (schouderophalend)  
Hij betaalt nog steeds goed. We hebben in tijden niet zoveel verdiend ! Je moet maar zo denken: geld stinkt niet !

Gerrit: (zuchtend)  
Dat is waar...  
(emotioneel)  
Maar,... ik zou wel weer eens een eerlijk diefstal willen plegen. Vakkundig een slot forceren, een brandkastje kraken, geld of juwelen jatten...  
(lyrisch)  
Dát is pas mooi werk... Daar droom ik nou van...

Sjaak: (bemoedigend)  
Kom, niet zo somber. Nog een paar nachtjes heeft de professor gezegd. Dan heeft hij genoeg dromen voor zijn plan.

Gerrit spuugt minachtend op de grond en tikt nadrukkelijk tegen zijn voorhoofd.

Gerrit: (minachtend)  
Een krankzinnig plan !

Sjaak: (nonchalant)  
Wij verzamelen alleen maar dromen. Verder zoekt hij het maar uit. Als het hem lukt, zitten wij ook goed.

Sjaak schakelt het apparaat uit.

Sjaak: (tevreden)  
Zo, ik ben hier klaar. We kunnen vertrekken. Op naar de volgende...

Gerrit loopt op de slapende vader toe en geeft hem zachtjes een schouderklopje. Als reactie snurkt deze enkele keren onregelmatig en mompelt wat onsamenhangende zinnen.

Gerrit: (spottend)  
Dag paps, slaap maar lekker verder.

Sjaak: (grinnikend)  
Je bent een prima bewaker...

Daarna gaan de twee dieven gniffelend af. Het licht eventueel verder dimmen.

## **SCÈNE 5: het plein**

Deze scène speelt zich af op een plein. De achtergrond kan neutraal zijn. Op de voorgrond staat een flinke lantaarnpaal van het ouderwetse gaslicht-type.

De paal kan gemaakt worden van een stevige kartonnen koker of een PVC-buis met een lengte van ongeveer 2 ½ m. Monteer aan de bovenzijde een sterke lamp. Het is heel belangrijk dat deze lamp door middel van een schakelaar snel vanuit de coulissen kan worden bediend. Een vierkante doos kan als lamphuis dienen. Snijd rechthoekige vensters uit en beplak de openingen aan de binnenzijden met doorzichtig plastic. Het lamphuis en de paal beschilderen met aluminiumverf. Gebruik voor de voet een stevige kartonnen doos of een lattenkruis.

Naast de lantaarnpaal moet een flinke prullenbak staan.

Het plein ligt er eerst verlaten bij.

Dan komen er enkele kinderen op, waaronder eventueel Tommie en Liesje. Druk gepratend doen ze wat eenvoudige spelletjes doen (knikkeren, overgooien, touwtje springen e.d.) Na een tijdje verschijnen twee geïrriteerde volwassenen (eventueel de vader van Tommie en de moeder van Liesje). Ze spreken de kinderen vermanend toe.

Vader: (boos)  
Direct binnenkomen ! Jullie mogen zo laat niet meer buiten spelen !

Moeder: (bezorgd)  
Het wordt al donker...Dan is het gevaarlijk op straat ! Je weet wat er kan gebeuren...

De kinderen kijken schichtig om zich heen en groepen samen. Ze volgen de volwassenen gedwee naar de rechtercoulissen. Daarna steekt zo nu en dan haastig een voorbijganger het plein over.

Van de linkerzijde komt een krantenverkoper op. Hij draagt een schoudertas gevuld met kranten.

Met een opgevouwen krant zwaait hij heen-en-weer en probeert de aandacht van de voorbijgangers te trekken.

Krantenverkoper: (luid roepend, met flinke uithalen)

Het láátste nieuws !

Droomdieven slaan opnieuw toe ! Ondanks verhoogde waakzaamheid weer tientallen slachtoffers. Politie staat voor een raadsel ! Kabinet in crisisberaad bijeen !

Deze tekst of delen ervan enkele keren herhalen. Voorbijgangers kopen één voor één krant en beginnen die ter plekke te lezen. Sommigen schudden hun hoofd, anderen bespreken druk gesticulerend het nieuws. Op de voorgrond stellen zich 5 roddelaars op. De onderstaande tekst van het gedicht kan in hun krant geplakt worden.

Roddelaar 1:

Zeg, dit moet je zeker horen;

ons elftal heeft opnieuw verloren !

De hypotheekrente gaat weer omhoog,  
en we houden het morgen beslist niet droog.

De dijken zijn misschien niet hoog genoeg,  
en je mag nooit meer roken in de kroeg !

Geloof me, het echt is waar, ik hoorde het  
tussen 10 en 11 op het zesde net !

Krantenverkoper: (luid)

Het laatste nieuws !

De roddelaars draaien zich in zijn richting en reageren gezamenlijk met een hard en verwijtend “sssttt !!!”

Deze uitroep van krantenverkoper en de reactie van de roddelaars kan tussen elk couplet herhaald worden. (betreffende plaats is aangeven met \*)

Roddelaar 2.

Zeg, dit moet ik je echt vertellen;

je kunt nu weer goedkoper bellen.

De helft van de mensen gaat nooit stemmen,  
en Bill Gates kan in zijn centen zwemmen.

Het aardgas wordt straks flink duurder,  
en veel mensen hebben last van een gluurder.

Geloof me, het echt is waar, ik hoorde het  
tussen 10 en 11 op het zesde net !

\*

Roddelaar 3.

Zeg, dit moet je beslist vernemen;  
iedereen kan tegenwoordig schade claimen.  
Alle protesten zijn in de kiem gesmoord  
en Michael Jackson is misschien vermoord !  
Die minister vertrouw ik voor geen meter  
en het zomerweer wordt ook niet beter.  
Geloof me, het echt is waar, ik hoorde het  
tussen 10 en 11 op het zesde net !

\*

Roddelaar 4.

Zeg, dit moet je werkelijk weten;  
de belastingdienst is half Nederland vergeten!  
De meeste burens zijn stiekeme kletsers.  
en alle BN-ers zijn enorme zwetsers.  
Die mooie zangeres is eigenlijk een vent  
en paars wordt de laatste modetrent.  
Geloof me, het echt is waar, ik hoorde het  
tussen 10 en 11 op het zesde net !

\*

Roddelaar 5.

Zeg, dit moet je goed in je oren knopen;  
die dieven blijven kinderdromen stropen.  
Politie, justitie: niemand die het weet!  
Problemen hebben we dus bij de vleet.  
Die gasten lijken gewoon heel geslepen  
en zijn er telkens tussen uit geknepen.  
Geloof me, het echt is waar, ik hoorde het  
tussen 10 en 11 op het zesde net !

\*

De roddelaars verlaten druk napratend het toneel. De krantenverkoper blijft ondertussen roepen.

Vanaf de linkerzijde komen nu de detectives Jansen en Fritsen op. Ze zijn beiden gekleed in lange, lichtgetinte regenjassen met ceintuur en een hoog opgeslagen kraag. Ze dragen hoeden met een brede, slappe rand en zonnebrillen met spiegellende glazen. Daardoor zijn hun gezichten praktisch aan het oog onttrokken. Bij alle optredens gaat Jansen steeds voorop. Fritsen volgt hem overal als een schaduw en probeert zijn collega in alles te imiteren of te overtreffen. Hij heeft een verrekijker om zijn nek hangen.

Beide detectives lopen langzaam in de richting van de krantenverkoper, de handen nonchalant in de zakken. Ze zijn op hun hoede en nemen de omgeving voortdurend goed in zich op. De krantenverkoper kijkt benauwd. Jansen koopt zwijgend een krant. De krantenverkoper maakt daarna dat hij weg komt. Met de krant onder de arm slentert Jansen met Fritsen in zijn kielzog naar de lantaarn.

De beide detectives kijken eerst grondig of iedereen verdwenen is. Dan pas slaat Jansen de krant open. Hij heeft duidelijk moeite met lezen en kijkt verbolgen naar de lamp.

Hij geeft een demonstratieve tik tegen de paal, waardoor het licht plotseling aanspringt. Let hierbij op de timing !

Voldaan glimlachend begint hij te lezen. Fritsen, die vol bewondering zijn verrichtingen heeft gevolgd, leest over zijn schouder mee. Na een tijdje laat Jansen de krant hoofdschuddend zakken.

Jansen: (zuchtend)

Wat ellende allemaal, collega Fritsen...

Fritsen: (nadrukkelijk)

Een dóffe ellende, waarde collega Jansen !

Jansen slaat de krant in het midden open en wijst een artikel aan.

Jansen: (somber)

De beurskoersen dalen...

Fritsen neust eveneens in de krant en wijst een ander artikel aan.

Fritsen: (nadrukkelijk)

De werkeloosheid stijgt...

Jansen: (somber)

Het poolijs is aan het smelten...

Fritsen: (nadrukkelijk)

De lonen worden bevroren...

Jansen: (somber)

Eerste fase van het terreuralarm is ingesteld...

Fritsen: (sceptisch)

Nederland heeft wéér geen succes op het Euro-songfestival...

Zijn collega kijkt hem even fronsend aan. Vervolgens neemt hij demonstratief de voorpagina voor zich. Hierop staat met grote letters: Droomdieven slaan opnieuw toe ! Jansen slaat nijdig op de tekst.

Jansen: (verontwaardigd)

Maar dit slaat alles !

Zijn collega bekijkt het artikel vluchtig , geeft er ook een mep op en knikt instemmend.

Fritsen: (overdreven)

Zoals je zegt, dit slaat wérkelijk álles !

Jansen: (nijdig)

Hier kan ik met mijn verstand niet bij.

Fritsen: (spijtig)

Ik al helemáál niet !

Jansen: (op voorleestoon)  
Droomdieven slaan opnieuw toe !  
(emotioneel)  
Wéér zoveel slachtoffers !...Arme kinderen...

Fritsen buigt zich verder naar voren en bestudeert het artikel nog eens grondig.

Fritsen: (boos)  
Die dieven worden steeds brutaler.  
(opsommend)  
Waken,..lichten laten branden,..ramen en deuren sluiten,..; het lijkt allemaal niets te helpen !

Nauwlettend door Fritsen gadeslagen begint Jansen bedaard de krant zeer zorgvuldig, bijna wiskundig op te vouwen. Als hij daarmee klaar is, kijkt hij de ander vragend aan. Nadat deze tevreden heeft geknikt, gooit Jansen de krant achteloos in de prullenbak. Hij veegt demonstratief zijn handen af.

Jansen: (diep zuchtend)  
Mijn waarde collega Fritsen, de toestand is zorgwekkend.

Fritsen: (dramatisch)  
Héél zorgwekkend, mijn waarde collega Jansen !

Jansen laat zijn zonnebril zakken tot op het puntje van zijn neus en kijkt over de rand omzichtig om zich heen. Dan wenkt hij de ander dichterbij.

Jansen: (op samenzweerdertoon)  
Vind je ook niet, dat het tijd wordt om in te grijpen ?

Fritsen: (nadrukkelijk)  
Wat je zegt, de hóógste tijd !

Jansen begint op te sommen en telt demonstratief op zijn vingers.

Jansen: (minachtend )  
De politie is het spoor bijster.

Fritsen: (sceptisch)  
Komt vaker voor...

Jansen: (verwijtend)  
Zelfs het leger staat machteloos.

Fritsen: (wanhopig)  
Daar gáán onze belastingcenten !

Jansen: (somber)  
De regering zit met deze crisis in haar maag.

Fritsen: (zuchtend)  
Zoals gewoonlijk...

Jansen kijkt nog eens omzichtig rond.

Jansen: (geheimzinnig)  
Als alle instanties het laten afweten, wordt het voor ons pas interessant.

Fritsen: (gniffelend)  
Wat je zegt, héél interessant !

Jansen slaat vergenoegd de handen in elkaar.

Jansen: (enthousiast)  
Dit is een zaak voor detectivebureau Jansen...

Hij wijst daarbij op zichzelf.

Fritsen: (trots)  
...en Fritsen !

Hij tikt zichzelf daarbij vol bravoure op de borst.

Jansen: (op reclametoon)  
Jansen en Fritsen...

Ze doen gelijktijdig met gebalde vuist een pas voorwaarts.

Samen: (krachtig)  
...altijd en overal paraat !

Fritsen: (op reclametoon)  
Jansen en Fritsen...

Dezelfde bewegingen als voorheen.

Samen: (krachtig)  
...de schrik van de misdaad !

Vervolgens geven ze elkaar een "high five" .

Facultatief: het onderstaande gedicht over de werkzaamheden van de detectives kan naar eigen inzicht gebruikt worden.

Jansen:  
Ik houd alles in de gaten:  
de drukke pleinen en de volle straten.  
Geen misdaad kan te moeilijk zijn,  
want... ik ben een superbrein !

Fritsen:

Wat ziet mijn speurdersoog daar ? :  
één heel lange blonde haar !  
En ik vond op het damestoilet  
de peuk van een dure sigaret.  
Ik zoek dat uit, het is mijn baan.  
Zo weet ik, wie de diefstal heeft begaan.

Jansen:

Daar, een vreemd spoor in het zand.  
Wat was hier aan de hand?  
Ik loer soms uren naar een huis,  
want het is er vast niet plus.  
Ik bestudeer grondig elk gezicht  
en dan vertel ik wie de boel heeft opgelicht.

Fritsen:

Op de grond zie ik druppels bloed  
of de vage afdruk van een voet.  
Het kleinste voorwerp dat de dief verloor,  
brengt mij al op het juiste spoor  
Ik ga er als een jachthond achteraan:  
en ontdek wie de misdaad heeft begaan.

Jansen:

Nu zoek ik op dit verlaten plein  
naar aanwijzingen groot of klein,  
Daarna verhoor ik wis en vast,  
elke passant en elke vreemde gast.  
Ik denk goed na, gebruik mijn hoofd:  
en dan weet ik wie de kinderen heeft beroofd.

Fritsen:

Ik houd alles in de gaten:  
de drukke pleinen en de volle straten.  
Geen misdaad kan te moeilijk zijn,  
want... ik ben ook een superbrein !

Jansen kijkt een beetje sceptisch bij deze laatste opmerking, maar beiden genieten nog even na van hun woorden. Bij weglating van het gedicht kan de tekst hier vervolgt worden.

Samenvatting vervolg
----------------------

Jansen en Fritsen bedenken een gewaagd plan. Met de hulp van kinderen uit een tehuis weten ze de droomdieven op het spoor te komen. Een achtervolging leidt naar het laboratorium van de geniale professor doctor Eigenheimer. Hij heeft een gevaarlijk apparaat gebouwd waarmee hij de dromen kan bewerken en uitzenden. Zijn doel is om de macht in de wereld over te nemen.



De beide detectives moeten alles op alles zetten om dit waanzinnige plan te verhinderen en de kinderen hun dromen terug te bezorgen.